

Mobbing a Llanars

Fa tres anys el petit poble de Llanars, al Ripollès, va acaparar l'atenció dels mitjans de comunicació. La notícia era, sens dubte, molt llaminera: un ramader s'havia vist obligat a precintat les esquelles de les seves eugues davant les queixes d'un grup de veïns de segona residència, molestos pel soroll.

La història contenia els ingredients bàsics que, un cop agitats convenientment, permetien captar l'atenció i fer aflorar els sentiments més atàvics de la població. L'ingredient principal d'aquest plat era la contraposició radical i absoluta entre els valors rurals —proximitat a la natura, autenticitat, honradesa, innocència— i els valors urbans —materialisme, mesquinesa, individualisme, deshumanització—. El segon ingredient era la colonització del món rural per part de nousvinguts d'origen urbà (coneguts habitualment com a barcelonins malgrat siguin, posem per cas, de Parets del Vallès) que tenen com a missió històrica imposar els models de comportament urbà i projectar una visió idíl·lica i irreal del camp encara que això suposi aniquilar els costums ancestrals. Tot plegat amanit amb un concepte, el de *mobbing* rural, que denota l'existència d'un conflicte intens i permanent. Aquest suculent plat va ser devorat amb fruïció per veïns, periodistes, columnistes, polítics locals i urbanites amb mala consciència.

Un cop es va acabar el festí va començar la lenta i silenciosa digestió d'aquest plat tan contundent. Qui va voler llegir entre línies va poder adonar-se de

fins a quin punt una simple i insignificant anècdota de poble s'havia convertit en una notícia de primer ordre. En realitat no hi havia hagut cap denúncia ni cap petició directa, sinó alguna conversa informal entre un veí i algun familiar del ramader en què el primer reclamava que les eugues pasturessin en uns camps fora del poble i no al costat dels seus xalets (construïts, per cert, en antigues propietats del mateix ramader). No hi ha dubte que la petició era ridícula, però també sembla evident que no hi havia cap necessitat de fer-li cas i muntar tot aquest escàndol que va acabar amb una sorollosa manifestació a Camprodon.

El *mobbing* rural és una qüestió molt més complexa que una simple desavinença entre dos móns, el rural i l'urbà, que cada cop estan més entrelaçats. És la conseqüència d'anys de mala planificació urbanística, de l'afany especulador vinculat a la construcció, de les mitges mentides d'alguns promotors immobiliaris davant de possibles compradors, de les males pràctiques d'alguns ramaders, de la poca atenció de l'administració davant dels requeriments ambientals d'aquest sector i del desconeixement del món rural per part d'autòctons i nousvinguts. I és també la conseqüència de l'aposta que, en el seu moment, van fer les comarques de muntanya pel turisme d'esquí i la segona residència que, agradi o no, tenia conseqüències sobre pagesos i ramaders. Per sort, molts d'ells han entès que, en aquest context, els injuriats "barcelonins" són una de les grans oportunitats per al futur del sector primari.

El Ripollès roig

Vallter 2000 travessa greus problemes econòmics i pot convertir-se en la tercera estació d'esquí del Ripollès en mans de la Generalitat, després de Núria i la Molina (que pertany majoritàriament a la Cerdanya). Una altra gran empresa de la comarca en mans públiques és la històrica Comforsa, proveïdora del sector de l'automoció. El model econòmic del Ripollès comença a assemblar-se més a una economia mixta que a una de lliure mercat.